

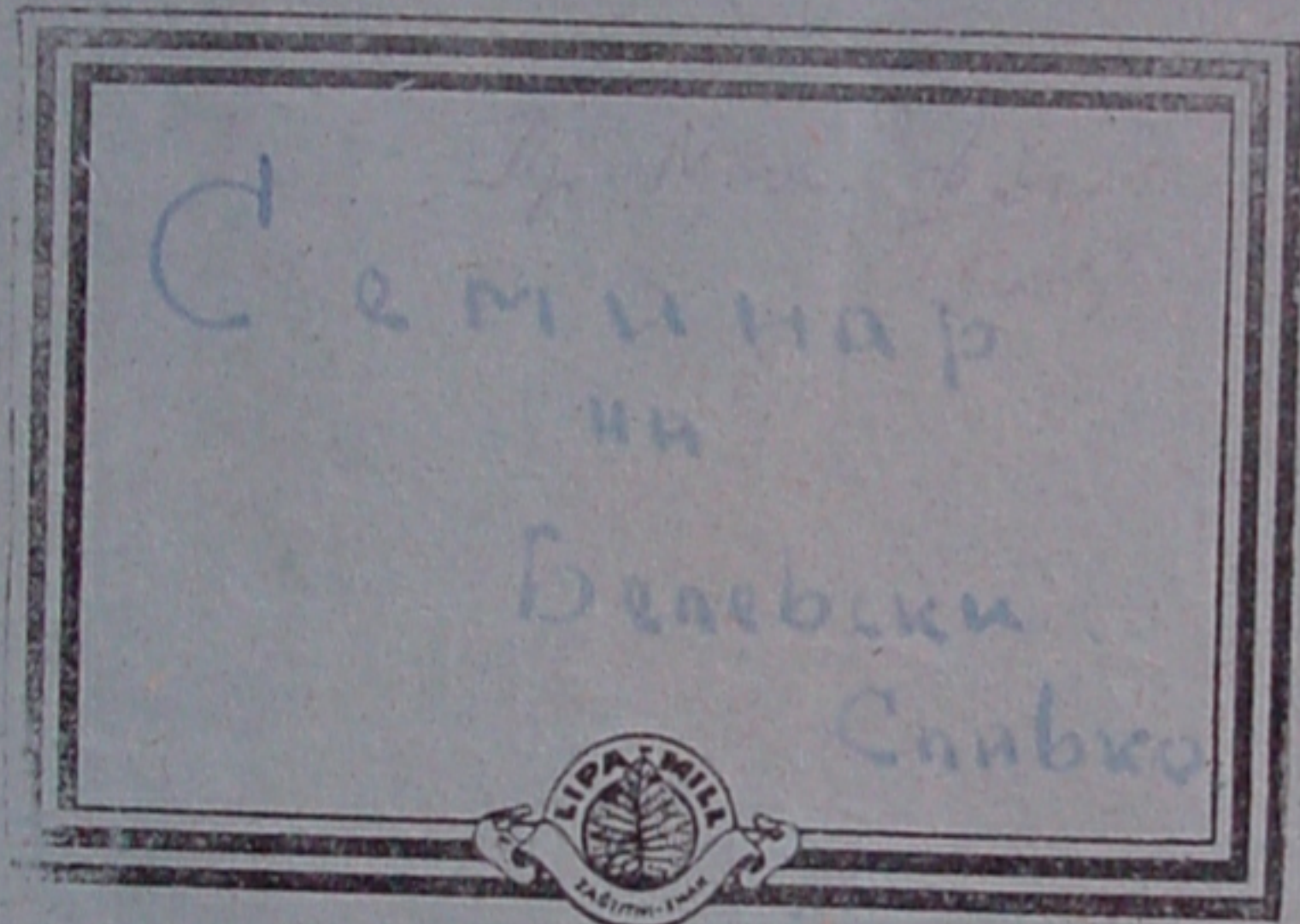
орому Б. Русини

ОБИЧАЈТЕ И НОСИЈАТА ВО СЕЛО СЛИВНИЦА
НА ПРЕСПАНСКО ЕЗЕРО

Белевски Славко

Ракопис автограф; с.Сливница; 18 листови
од кои 7 испишани со сино мастило (првиот
и третиот до осмиот лист).

250/1

Семинар
ни
Белевски
Сливко

Областите и носујат ја во село Сливница на Тресчанско Езеро.

Селото Сливница се наоѓа на западната страна на падината во близината на Тресчанско езеро, или поточно на еден километар југозапад од познатото лешованичко село Тресор. Ако праќате целој свет зовед каде се наоѓа Сливница, ќе ви рече едно цигаре тучу од Тресор (што значи ако трине од Тресор и трине цигара ќе ситине во Сливница која ќе ја доуцуну цигарата)

Трета изданието на Коле Стојанов сар 86 соу

Сливница долго време
биле под ѓрме власт така
да месното население многу
обичаи и ношје задржале и
после ослободувањето од ѓр
ме власт. Време неговото из
ложување селото се ослобо
дило од ѓрме пред околу
седамдесет години
Сливничане служат повеќе
празници, еден од постојаните
празници е мана бојородица.
На тој ден се береле во
Сливница од селаните од
својте околни села, кај мана
својрој кој се навојат кај
селото. На тој ден мана си
рој добивал приход од
200-300 најповојни джевно

празничкој траен три
дена. Селаните пред целата
ној се береле во мана
својрој му служат со лешур
и на поповите дурч на
рутеа другој ден се враќа
ле дома.

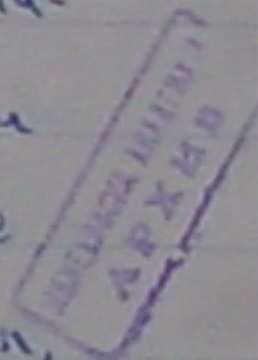
Во јужната страна на ма
на својрој во една бизма се
навојале богва од осумдесет
повари гроде, која се знае
да навојат има 80 око или 8000 кр
вино и цело това вино се тро
шено за празничкој.
Повеќе свирачи на разни свр
ани од мана својрој свирале а
народот се веселел.
Но пред околу целата година до
целта абаи и ја ойметкале

манастир, како да ошто
 јашу луѓето поретко оделе на
 манастир. Интересно е да се
 најомене дека арачите се со
 браде во полно луѓени и при
 делењето на парите се скаре
 ле помеѓу себе и се исмејува
 ле.

Од другите празници, Прегис
 та се славеа во септемвр
 февруари но не се береле
 и не било помалку весело
 како за мана Богородица (иа
 најубр)

Свети Јован исто така се
 славеа од вечерта први
 от ден до ружен вторачот
 ден.
 За водичи пак го земале

крстот од црквата и го
 фрпаа во езерото. Појот
 ги пращувал луѓето: колку да
 веш за овој светец а тие
 со ред одговарале (една вреќа м-
 цинација) една ова месо, други
 давале пари, така да кој ќе
 даде повеќе тој ќе го земе,
 ќе го измече а ќе му го враќа
 на појот, а тој пак го фрпа
 во вода. Еј што ќе го фрпа
 му барал на појот пари а
 појот одел по куќи ги прскал
 куќите со вода а домаќини
 те му давале пари, месо и др.
 На секој религиозен празник
 луѓето се береле околу цркви
 ама и викале јоскоди да врте
 докој а пак појотите беа е

во укривања.

На јуртовден се береле кај
дабом измеју синором Крџ
ски и сливнички и тамо
се веселе.

За свадби си имај сјајни
навике. Бекарите играше
сиројници или девојкама које
ја сакале. Тим се согласеле
родничките да им даде здор
на сиротничките. После дадени
ој здор родничките и сирот
ничкој оделе кај невестини
со киска цвеќе и шамивче,
невестина се им давала ре
ка на сиротничките. Другој
ден после свршувачиња,
оделе зени родити на зеној
на винување кај невестини

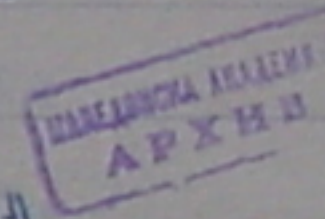
и им давале блажиња.

То свршувачиња се вршено
пола венгание. Свадбама тра
ела три дена. Првој ден ја
земале невестини, Второј
ден се носела невестини на
вода, се клавало мач со цеме
ри а селачките и давале нав
ички, вино, ракија, чарч. Која
невестина полнеа вода де
цалиа и ја моделе водина
и фрале песок во ситни
те. Третој ден се канат
гошти од кај невестина
да дојдат кај зеној. За
првојо каначе по куќини
се носат цуцалиња (пешчанци)
каде што имао деца во
куќини и се давало на

своје дете по едно куќале
а каде што немало деца ни
се давало само едно куќале.

Од носујата мезинге
и носене следниве одлики:
памбузна кошула со долги и
широки ремави, долги до над
коленици, над кошулата ѓа
мадан ткаен од волна слезен по
денешното време, над чамар
ном носене курдија исто
така ткаена долги до под
коленици, над курдијата носе
ле рестама ремавите му би
ле соичени поједи, реста
мата била два прсти по
куса од курдијата.
Младите носеле бел чамар
дан шарен со ојшоки.

Курдијата била возена
исто со ојшоки. Во прво
време носеле бели а по
касно црни чамарани.
На главата носеле фес
турски и црвени и бел.
Гамболоните му биле вол
ненч и праби, носеле долги
јакти памбузни, под кошула
носеле волнена фетена.
Шарени волненч тораич,
објоги крии волненч како
ленти си ги забивале по
дете до подколеници, Женит
ски тевли со булки.
Време излајането на
Тована Синојановске сира 90 год
жените носеле следни носуја:
кошула, шејх (шајак) бел везен

шарен со свийко, везан со
 црвен рудумен, црн, ресат
 на шарена со реси сви
 џки. На (косата) глава ѝ
 врзувале шкеџи со јади
 да се ржакувала на реса
 та ѝа. Младите носеле
 (дубен, бела шалџа) везан
 со мирџи. Над ресатката
 носеле кусаге (слично на
 намадан) волнено црно со
 лисична кожа, на греди ѝе
 носеле многу џари. На уши
 ѝе носеле обешки, ѝе би
 ле поврзани со синчрге и
 се славало околу џуџа
 Над ресатката се носело
 тулџари долу со реси
 и ѝо така се носело и

под ресатката. Бреху ѝоло
 бина носеле ѝојас мирох
 како леша црвен. Цулиц
 се слабувале на ѝојасоѝ.
 Тораѝи со ѝеѝи пред
 пред во боѝ, тораѝи ѝе
 биле шарени со влеш
 ки шар во боѝ.

МАКЕДОНСКА АКАДЕМИЈА
 АРХИВ

Ѓевѝи сѝар ѝѝи очигно
 црвени само за ѝраџиѝе
 а очигно се носеле оѝи
 нуѝи со оѝколѝиѝи (врвѝи)
 до ѝоѝколѝиѝи
 На греди ѝе небесѝиѝе кѝаѝе
 ле раѝи со ѝари, Скоѝеѝу со
 синчрге нареден со ѝари
 зафѝеѝен на греди ѝе од
 џвѝеѝе сѝрѝани.
 Ѓавѝе (ѝоѝа) ѝолѝе со

Коици се сфабувале по где
од најпрег
Коиа доцне мурцине во
Сливница где од постоја
на уништите.